

[Bouet.]

Den Forhøjelse af Grænsen for Haandværkerudgifterne, som er blevet et Resultat af Forhandlingerne i det andet høje Ting, var sikkert nødvendig, hvis man vilde sikre sig et forsvarligt Byggeri; thi hvis denne Forhøjelse ikke var sket, kunde man med det nuværende Prisniveau risikere, at et Byggeri af ringe Kvalitet blev Resultatet, eller at man ligefrem havde hindret et Byggeri som det omtalte i at blive sat i Gang.

Angaaende Udlaansbeløbenes Fordeling er der sket den Ændring i de hidtil gældende Bestemmelser, at medens efter Loven af 1938 $\frac{1}{4}$ af Midlerne blev stillet til Raadighed for Byggeri paa Landet, er det nu kun $\frac{1}{5}$; saa at $\frac{4}{5}$ er til Raadighed for Byggeri i Storkøbenhavn eller i Kommuner med bymæssig Bebyggelse, i Købstæderne eller paa Landet. Naar man har foretaget denne Ændring, skyldes det naturligvis Erfaringer, man har indhøstet i Ministeriet. Jeg personlig har ingen Mulighed for at bedømme, hvorfor man ikke paa Landet har udnyttet de hidtidige Bestemmelser, men det er jo muligt, at det foreliggende Lovforslag med sine Forbedringer vil foraarsage, at man paa Landet vil bruge Lovens Bestemmelser i højere Grad end hidtil. Hvis det skulde blive Tilfældet, saa at det Beløb, der i Lovforslaget er stillet til Raadighed, ikke forslaar, gaar jeg ud fra, at Ministeren vil stille sig imødekommende med Hensyn til Ændringer paa dette Omraade.

Angaaende Laan til Opførelse eller Forbedring af Ejendomme med socialt eller kulturelt Formaal vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Mit Parti ser med stor Tilfredshed, at der ogsaa til disse Formaal kan ydes Hjælp i Form af Laan, thi der er sikkert Landet over Trang til Opførelse eller Ombygning af Forsamlingshuse, Biblioteker, Institutioner for forebyggende Børneforsorg o. s. v. Ikke mindst i København er Spørgsmaalet om Opførelse af Kulturcentre meget aktuelt. Efterhaanden som Befolkningen vokser ude i de ydre Dele af Byen, er Ønsket kommet frem om i hver af disse Bydele at danne et Bysamfund. Man mangler Lokaler, hvor Ungdommen kan komme sammen, og hvor man kan dyrke kulturelle Interesser; derfor dannes der en Række Foreninger, som søger at realisere denne Tanke. Ude paa Bispebjerg er der dannet en saadan større Forening, som allerede har faaet en Grund stillet til Raadighed af Kommunen, og ude vestpaa, i Valby, er der ligeledes i Øjeblikket Bestræbelser i Gang i saa Henseende. Jeg føler mig overbevist om, at disse Kulturcentre, som vil faa overordentlig stor Be-

tydning for den Befolkning, i hvis Midte de tænkes anbragt, kan paaregne en betydelig Støtte fra Kommunen. Jeg hilser derfor med Tilfredshed, at de 2 Mill. Kr., som var foreslaaet i Ministerens Forslag, i Udvalget er forhøjet til 4 Mill. Kr. Rent personlig kunde jeg have ønsket Beløbet noget større. Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt for et Forsamlingshus paa Landet, at der stilles 50 000 Kr., som de 40 000 Kr., der oprindeligt var foreslaaet, nu er forhøjet til, til Raadighed, men det er i hvert Fald ganske givet at de i Lovforslaget fastsatte Beløb ikke strækker til, naar det drejer sig om Kulturcentre i de store Byer, selv om Laanet kan kombineres med Tilskud til de forskellige Arter af Byggeri. Det er jo nemlig Meningen, at der i disse Kulturcentre ogsaa skal være Børnehaver, Fritidshjem, Biblioteker o. s. v.

Det er ogsaa en Fordel, at der i Folketinget er indføjet den Bestemmelse, at de omtalte Beløb kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis der fra anden Side som Tilskud tilvejebringes et Beløb svarende til mindst Halvdelen af Forhøjelsen. Her gentager jeg, at der er ingen Tvivl om, at dels vil Befolkningen selv søge at skaffe en Del Midler til Veje baade til Opførelsen og ikke mindst til Driften, dels vil Kommunerne stille sig villigt paa dette Omraade.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de øvrige Tilskuds- og Laanbestemmelser i det foreliggende omfangsrige Lovforslag, da alle i Folketingsudvalget repræsenterede Partier jo er blevet enige med Ministeren om Lovforslaget, som det nu foreligger; desuden er de enkelte Spørgsmaal jo belyst af de foregaaende Talere, ligesom Ministeren har givet en udtømmende Redegørelse for de enkelte Bestemmelser i Forslaget. Jeg skal kun konstatere, at det sikkert er en Forenkling, naar man i Kapitel V, som drejer sig om Begunstigelser for børnerige Familier og visse andre, har ændret Bestemmelsen om, at Ejendomsskatterne skulde overføres til en Fond, hvis Midler skulde anvendes til Lejenedsættelse, saaledes at Kommunen og Staten nu hver skal afholde Halvdelen af Udgifterne.

Det største Beløb, 75 Mill. Kr., som stilles til Raadighed hvert Finansaar, gives til det sociale Byggeri med en saa høj Laanegrænse som 75 pCt., naar det drejer sig om en Kommune, og 85 pCt., naar det er en Boligforening, et Boligselskab eller en selvejende Byggevirksomhed, der er Bygherre. Det er jo et Spørgsmaal, om man kan bruge Betegnelsen „Bygherre“ om Boligforeninger, naar Laanegrænsen gaar saa højt op, thi i Virkeligheden er det jo det